

Příběh rodiny Hrdličkových

Vlastislav Janík

Aloisie Hrdličková byla dcerou Františka Krejčího a Aloisie Novákové. Narodila se 18. 2. 1891 v Milevsku. Manžel Antonín před svatbou bydlel v Záhoří u Písku. Povoláním byl učitelem. Pocházel z Příbrami, kde se narodil 1. 1. 1883. Byl manželským synem Ignáce Hrdličky mistra bednářského a Marie rozené Foltové z Březových Hor. Aloisie Hrdličková se s ním sezdala 21. 10. 1918 ve Vodňanech.

Syn Jiří se narodil 24. 12. 1922 ve Vodňanech. Byl římskokatolického vyznání a studentem.

Manželé od 28. 8. 1931 bydleli v Plzni v Zámečnické ulici č. 20. Do té doby sdíleli byt v Heritesově ulici 63 ve Vodňanech. Poté se v lednu 1933 přestěhovali do bytu č. 7 na Klatovské třídě 30. Od roku 1939 až do roku 1941 zde na stejném patře bydleli i s rodinou Královou. V tomto domě také Antonín Hrdlička zemřel 23. 4. 1941 na rakovinu žaludku.

Na dobu následující vzpomíná ing. Richard Smola: „V roce 1942 mi bylo 12 let. S rodiči jsme bydleli v mezaninu. Ve čtvrtém poschodí bydlela paní Hrdličková se svým synem Jiřím. Na paní Hrdličkovou si pamatuji jako na starší seriózní paní. Byla to velmi slušná dáma, nebyla žádná taková ta pavlačová drbna. Její syn Jirka byl starší než já. Moc jsme se spolu nebavili, přeci jen byl starší, ale také to byl takový slušný příjemný mladý člověk. Na stejném patře jako Hrdličkovi bydlela rodina Králova. Já si pamatuji na to, že to byli takoví pohodoví a živiální lidé.“

15. 4. 1942 dostává vysílačka Libuše paraskupiny SILVER A tuto depeši: „Ještě během měsíce dubna budou bombardovány Škodovy závody. Je zapotřebí, abyste provedli jistá opatření, která by letcům zaručila nalezení a přesný zásah cíle. To by bylo možné nejlépe založením požárů v blízkosti cílů v době přiletu letadel. Dalo by se to snad provést nejlépe prostřednictvím druhé skupiny (myšleno skupina ANTHROPOID pozn. aut.) nebo civilní organizace. Sdělte nám možnosti obratem. Hlaste, jakou dobu potřebujete pro přípravu. Nejlépe by bylo použít krátkovlnné speciální stanice (Rebecca). Urychlete proto její převoz“ V noci z 27. na 28. března roku 1942 byla totiž vysazena na území protektorátu skupina OUT DISTANCE. Úkolem skupiny mělo být navádění britských letadel na bombardovací cíle. Proto ve výbavě skupiny byl i radiomaják Rebecca. Bohužel výsadek při vysazení provázela smůla. Radiomateriál, který skupina OUT DISTANCE vezla pro domácí odboj, dopadl do obydlí místa a tím se stal pro skupinu nedosažitelný. Parašutistům se jen podařilo zajistit na dopadové ploše radiomaják Rebecca a ukrýt jej v blízkosti seskoku.

Bohužel při vyzvednutí na dopadové ploše se zjistilo, že ukrytý radiomaják Rebecca padl mezitím do rukou gestapa. To samozřejmě vyvolalo nutnost přijmout improvizované řešení, které spočívalo v tom, že prostor cíle bude označen signálními ohni. Vytipována byla stodola vzdálená asi 600 m od cíle v katastru obce Skvrňany. Podpálení objektu měl provést Josef Valčík s Janem Kubišem. Aby pravděpodobnost zásahu letadel byla ještě zvýšena, našli parašutisté další objekt, který by vyznačoval cíl útoku. Ležel kilometr jižně od Škodovky 200 m severně od Goldscheidovy továrny.

Čtveřice parašutistů, Jan Kubiš, Josef Gabčík, Adolf Opálka a J. Valčík od 17. dubna pobývá v Plzni. 23. dubna jejich řady doplní Karel Čurda z výsadku OUT DISTANCE. Do Plzně jen přiváží Vlastimil Moravec. Syn Marie Moravcové, sestry Karolíny Králové. Je tedy pravděpodobné, který se mezitím přes adresu knihtiskaře Vojtíška spojil s Alfredem Bartošem. Ten jej za pomoci Vlastimila Moravce přesunul do Prahy. Odtud téměř okamžitě se s Vlastimilem Moravcem dostává do Plzně. Všichni se tentýž večer scházejí u Králů a plánují detaily celé akce. Druhý den proběhne poslední kontrola příprav přímo v terénu. Z této pochůzky vyplyne, že k založení požáru budou stačit jen čtyři parašutisté. Proto ještě tento den opouští Plzeň Josef Gabčík s Vlastimilem Moravcem.

Po selhání Karla Čurdy, kdy vyzradil všechny své přechovavatele, tedy i z Plzně, se do vazby gestapa dostává i Aloisie Hrdličková se svým synem. Stanným soudem jsou odsouzeni k trestu smrti a 24. 10. 1942 v KT Mauthausen je v 10:14 zavražděna Aloisie Hrdličková a Jiří Hrdlička v 16 hodin.